

KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE BESTRIJDING VAN PAARDEPEST 26.01.1993 (B.S. 13.02.1993)

Art. 1. Paardepest is een dierenziekte die onder de toepassing valt van hoofdstuk III van de diergezondheidswet van 24 maart 1987.
Onverminderd de in uitvoering van artikel 18 genomen beschikkingen, zijn alle therapeutische of preventieve behandelingen van paardepest, met name vaccinatie verboden.

HOOFDSTUK I - Definities

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1. bedrijf: elk gebouw of complex van gebouwen, erin begrepen de erbij horende terreinen, die op sanitair gebied een geheel vormen, waar paardachtigen worden gehouden of dat daartoe bestemd is;
2. paardachtigen: als huisdier gehouden of in het wild levende paarden - met inbegrip van zebra's -, en ezels of kruisingen daarvan;
3. Verantwoordelijke: de persoon die gewoonlijk over de dieren een onmiddellijk beheer en toezicht uitoefent;
4. vector: insecten van de soort "culicoides imicola" of elk ander insect behorend tot de culicoides-achtigen, die paardepest kunnen overdragen;
5. door paardepest aangetaste paardachtige: elke paardachtige waarbij de ziekte officieel werd vastgesteld aan de hand van een laboratoriumonderzoek, dat overeenkomstig de bijlage bij dit besluit werd uitgevoerd door het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, hierna aangeduid door de afkorting NIDO;
6. door paardepest verdacht aangetaste paardachtige: elke paardachtige die klinische symptomen of oedemen vertoont die tot een gegronde verdenking van paardepest aanleiding kunnen geven;
7. met paardepest verdacht besmette paardachtige: elke paardachtige die deel uitmaakt van een haard van paardepest of die sinds minder dan 15 dagen een haard van paardepest heeft verlaten;
8. haard van paardepest: een bedrijf waarin zich een door paardepest aangetaste paardachtige bevindt;
9. van paardepest verdacht bedrijf: het bedrijf waarin zich een verdacht aangetaste of verdacht besmette paardachtige bevindt;
10. Minister: de Minister tot wiens bevoegdheid de Landbouw behoort;
11. Dienst: de Diergeneeskundige Dienst van het Ministerie van Landbouw;
12. burgemeester: de burgemeester van de gemeente waarin het bedrijf gevestigd is.

HOOFDSTUK II - Verdenking

Art. 3. Al wie de aanwezigheid van paardepest bij een paardachtige vermoedt of vaststelt moet de inspecteur-dierenarts hiervan onmiddellijk op de hoogte brengen.

Art. 4. Zodra hij kennis heeft genomen van een verdenking:

- begeeft de inspecteur-dierenarts zich onmiddellijk ter plaatse en onderwerpt alle paardachtigen van het bedrijf aan een klinisch onderzoek;
- neemt hij of laat hij de monsters nemen die nodig zijn voor de laboratoriumonderzoeken;
- verricht hij of laat hij een officiële telling uitvoeren van de paardachtigen, waarbij voor elke soort wordt gepreciseerd hoeveel dieren reeds gestorven, aangetast of verdacht aangetast zijn, en zorgt hij voor de bijwerking van deze telling ten einde rekening te kunnen houden met het aantal paardachtigen dat in de periode waarop de verdenking betrekking heeft, is geboren of gestorven; de resultaten van de telling moeten desgevraagd worden voorgelegd en kunnen bij elk bezoek worden gecontroleerd;
- maakt hij of laat hij een lijst opmaken van de plaatsen waar de vector gemakkelijk kan overleven of verblijven, en ziet hij er op toe dat daar passende insectenverdelgingsmiddelen worden gebruikt;
- verricht hij zelf of laat hij een epidemiologisch onderzoek uitvoeren overeenkomstig artikel 12;
- brengt hij de verantwoordelijke ter kennis dat zijn bedrijf van paardepest wordt verdacht.

Art. 5. § 1. Het verdacht bedrijf wordt onder officieel toezicht van de inspecteur-dierenarts geplaatst en met name de volgende maatregelen zijn er van kracht:

- alle paardachtigen van het bedrijf worden op stal gehouden of ondergebracht op andere plaatsen die tegen de vector zijn beschermd;
- alle bewegingen van paardachtigen van of naar het bedrijf wordt verboden;
- de geschikte insectenverdelgingsmiddelen worden gebruikt in en rond de gebouwen waarin de paardachtigen zijn ondergebracht;
- krenge van paardachtigen mogen niet van het bedrijf worden afgevoerd, tenzij met de toestemming van de inspecteur-dierenarts.

§ 2. De inspecteur-dierenarts kan de in § 1 genoemde maatregelen ook toepassen in andere bedrijven, wanneer in verband met hun ligging, hun geografische situatie of contacten met het verdachte bedrijf kan worden verondersteld dat zij mogelijk zijn besmet.

Art. 6. Zodra uit de onderzoeken blijkt dat de verdenking van paardepest weerlegd is, worden de krachtens artikel 5 genomen maatregelen door de inspecteur-dierenarts opgeheven, die dit ter kennis brengt van de verantwoordelijke.

Art. 7. De inspecteur-dierenarts stelt de burgemeester in kennis van:

- de verdachte bedrijven;
- de maatregelen die voor die bedrijven gelden;
- de opheffing van de maatregelen in verdachte bedrijven.

HOOFSTUK III - Haard

Art. 8. Zodra de aanwezigheid van paardepest is bevestigd, wordt het bedrijf beschouwd als een haard van paardepest.

De inspecteur-dierenarts brengt dit ter kennis van de verantwoordelijke, van de aangenomen dierenarts van het bedrijf en van de burgemeester.

Art. 9. De inspecteur-dierenarts verricht of laat een epidemiologisch onderzoek uitvoeren overeenkomstig artikel 12.

Art. 10. Naast de in artikel 5, § 1, bedoelde maatregelen worden in de haard onverwijld de volgende maatregelen getroffen:

1. alle aangetaste of door paardepest verdacht aangetaste paardachtigen worden op bevel en onder toezicht van de inspecteur-dierenarts afgemaakt en vernietigd. Het afmakingsbevel wordt aan de verantwoordelijke betekend en een afschrift ervan wordt aan de burgemeester toegezonden;
2. de inspecteur-dierenarts bezoekt geregeld het bedrijf of laat het bezoeken; bij die gelegenheid wordt elke paardachtige onderzocht, wordt een grondig klinisch onderzoek of een autopsie van de verdachte of gestorven dieren verricht, en worden de benodigde monsters genomen voor het laboratoriumonderzoek.

Art. 11. De in de haard geldende maatregelen worden niet eerder ingetrokken dan 30 dagen nadat de laatste door paardepest aangetaste of verdacht aangetaste paardachtige werd afgemaakt en vernietigd en voor zover alle paardachtigen negatief hebben gereageerd op twee complementbindingstesten voor paardepest zoals beschreven in de bijlage bij dit besluit, die zijn uitgevoerd met een tussentijd van eenentwintig tot dertig dagen.

HOOFSTUK IV - Epidemiologisch onderzoek

Art. 12. Het epidemiologisch onderzoek heeft betrekking op:

- de omschrijving van de periode waarin paardepest op het bedrijf aanwezig kan zijn geweest;
- de mogelijke oorsprong van de paardepest in het bedrijf en het identificeren van andere bedrijven waar zich paardachtigen bevinden die via dezelfde oorsprong kunnen zijn besmet;
- de aanwezigheid en de verspreiding van de vectoren van de ziekte;
- de bewegingen van paardachtigen van en naar de betrokken bedrijven of het eventueel afvoeren van krenge van paardachtigen van deze bedrijven.

HOOFDSTUK V - Beschermingsgebied

Art. 13. De Dienst bakent rond de haard een beschermingsgebied af. Bij de afbakening van dit gebied dient rekening te worden gehouden met de natuurlijke grenzen, met de mogelijkheden tot controle, met de factoren geografische aard en met de factoren van ecologische en epidemiologische aard die met paardepest verband houden.

Art. 14. In het beschermingsgebied worden de volgende maatregelen getroffen:

1. alle bedrijven worden geteld waar paardachtigen zijn gehuisvest;
2. deze bedrijven worden overeenkomstig de richtlijnen van de Dienst bezocht door een aangenomen dierenarts;
3. de paardachtigen mogen uit het bedrijf waarin zij zich bevinden niet worden afgevoerd, behalve om met het oog op noodslachting met een vrijgeleide afgeleverd door de Dienst rechtstreeks te worden vervoerd naar een in het gebied gelegen slachthuis of, indien er in dat gebied geen slachthuis gelegen is, naar een door de Dienst aangewezen slachthuis.

HOOFDSTUK VI - Algemene bepalingen

Art. 15. Wanneer de verantwoordelijke weigert de maatregelen of gebodsbepalingen uit te voeren laat de inspecteur-dierenarts deze van ambtswege uitvoeren.

Art. 16. Alle dringende gevallen niet voorzien in dit besluit, worden beslecht door de inspecteur-dierenarts.

Art. 17. Alle aangenomen dierenartsen dienen de door de inspecteur-dierenarts gegeven instructies inzake paardepest op te volgen en hem te allen tijde de gevraagde inlichtingen te bezorgen.

Art. 18. Bij dreigend gevaar van besmetting met of uitbreiding van paardepest kan de Minister alle vereiste bestrijdingsmaatregelen treffen, inzonderheid noodvaccinatie, tot wanneer het gevaar geweken is.

Art. 19. Inbreuken op de bepalingen van dit besluit worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig de hoofdstukken V en VI van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987.

Art. 20. Dit besluit wordt van kracht de dag dat het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 21. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Bijlage I

Paardepest Diagnose Complementbinding

Het antigeen wordt bereid op basis van de hersenen van één maand oude muizen, die intracerebraal werden geïnoculeerd met een neurotrope stam van het virus. Dit kan gebeuren door middel van de hierna beschreven methode van Bourdin. De hersenen worden bevroren en vervolgens vermalen in een Veronal buffer in een verhouding van tien hersenen in 12 ml buffer. De hieruit resulterende suspensie wordt gedurende één uur gecentrifugeerd met een snelheid van 10000 t/min. bij 4°C. De supernatant vormt het antigeen. Het wordt bij voorkeur zonder verdere wijzigingen gebruikt, doch kan geïnactiveerd worden door middel van B-propiolacton. De inactivering kan doorgevoerd worden door 0,1 ml van een 3%-oplossing van B-propiolacton in gedistilleerd water toe te voegen aan elke portie van 0,9 ml antigeen, en door het mengsel gedurende drie uur bij kamertemperatuur te schudden onder een afzuigkap en vervolgens gedurende 18 uur bij een temperatuur van 4°C. Men kan eveneens gebruik maken van de methode van Casals (Casals J. (1949)).

Bij ontstentenis van een internationaal standaardserum, wordt het antigeen getitreerd tegen een ter plaatse bereid positief controleserum.

De sera worden gedurende 30 minuten verwarmd bij 60°C. Ter vermindering van anti-complementaire effecten dienen de sera, en met name die van ezels, zo snel mogelijk van het bloed gescheiden te worden. Bij de test worden positieve en negatieve controlesera gebruikt.

Men kan zowel een macrotechniek als een microtechniek gebruiken. In beide gevallen bestaat het eindpunt uit een hemolyse van 50%.

Aan elk volume van tweevoudige verdunningen van het serum in buffer, dient telkens één volume antigeen te worden toegevoegd aan een concentratie bepaald door de titratie, zodat steeds twee eenheden antigeen aanwezig zijn. Mengen en 15 minuten laten staan bij kamertemperatuur. Twee volumes complement aan een concentratie van vijf eenheden toevoegen, mengen, de platen toedekken en gedurende 18 uur laten staan bij 4°C. Het complement wordt getitreerd in aanwezigheid van het antigeen, om rekening te kunnen houden met anticomplementaire effecten. Nadat de platen nog 15 minuten blijven staan bij kamertemperatuur, dient één volume gesensibiliseerde schape-erythrocyten te worden toegevoegd bij een verdunning van 3%. Mengen en gedurende 30 minuten laten incuberen bij 37°C en na 15 minuten incubatie opnieuw mengen. Bij gebruik van platen dienen deze gedurende 5 minuten te worden gecentrifugeerd bij 1500 t/min., en bij een temperatuur van 4°C.